

Спомінання на честь угоди з Україною.

РОК УРІ*

Диково, п'яток 21. септембра 1934.

БІЛ. № 1

Число 37. (458).

РУСИИ НОВИНИ

Pređ.
siemensista

Dr. I. D. Višošević tektor grkl.
Zagreb, gornji grad

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬВИНИ ЮГОСЛАВІЇ

Виходить кожан тиждень. - Преслата на рок 50 днів., на
нова рока 30 днів. За Америку і інші краї з давніми річами.

Предплату і підписки писати до Редакції в Удруї. треба зроби-
ти на адресу: «Русини Новини» Пишкіровець (Югославія).

Ц. 5325. Нр. 1934.

ПОСЛАНИЕ.

Шицким вирним Русином греко-католицької церкви Крижевицької спархії.
Мир у Господу!

Господь Бог у своєй премудрості майце «Зарю» до своєго дому и не чини
и милюсердно придає до моїх рукоже старані за спасене воних безсмертих аушіх, коли поставеш за вашого вла-
лиху. Моя мі апостоліка служба розклю-
є, да нам неща ѿк наї владика пре-
містичним зословами св. апостола Павла
и да Вам відмінно ведеши кождому окре-
ме поеми този вельми слова: Меркуйце,
браса! «Ви спасени по ласкі Божії по-
вири, а то не од нас, то дар Божий» (Іл. 2, 8.) Прето: «Меркуйце, стойце у
вири, неструнуйце одважно и утверазуй-
це ше». (Іл. Кор. 15, 13.) Віше тимайто у
своїм розумі: «же без вири не може-
но полобати ще Богу». (Іл. 12, 5.) На
ута того истого Апостола поучує нас
сам Дух Святий, же пам'єт єден єст Бог,
єдна вири, єдно крещеніє» (Іл. 4, 5.).

Памагайце шицки добре: же ви-
шицки у тей Божії вири родзени,
крещені и виховані и престо за вас
нет нічей спасене у іншій дру-
гей вири.

З давнішої боре души вилюн, як
недавно основали новини у Нових Са-
ду «Заря» пись баржей и отворено біло
проції нашій греко-католицької вири и про-
ти католіцької Церкви; обчирило Все-
лінського Архієрея Римського, ніс ін-
ших санкцій, заснувуючи исторію сві-
товіддання и тд. и тд.

Понеже у тих новинах пишуть о вири
індже, котри на жаль не познають сік-
вири, а найменій познаю католицьку ви-
ту, и тога шицко робя зос тым наміре-
юю: Да вам вири з воних душох
виру Богу, вири воних отцех и да
вас одорзу од Христовій Церкви, и
на тозі способ заверпасца вако душу,
престо як вако владика присланіа Ап-
остола апостола и отворено поем: Не при-
биву, поколя на Українці. Их исторія ви-

майце «Зарю» до своєго дому и не чини-
те този новини, токи вако их всіни дар-
мо посыпало и не подпомагайце их ліг-
яки способ.

По тиме, я дане є мі од самого Бога
преко Накінника Христового у управ-
лінні Церкви за співпрацю повністю мі
стала я зос тим срібні похованійом за-
бранисся шицким греко-католицьком да тон-
яким способом содійствує при віддава-
ні «Зарі» чи зос писальом чи зос ма-
сляніям помагаючи з інженіми. Това
може забрана зяке шицкіх місіх вирних
так лику, доки не ясно не уверим, же
«Заря» започела писац и робиц у духу!

нашої сік греко-католицької вири. Тоді
тільки тогу маю забраць.

На поєднані обчирило проції като-
ліцької вири и сік, соединені даю одині
у окремій книжочки, котру видам, чим
ми буде возможно.

Я же кождого дня модлім як за
своїх добрих вирних, як их добри Бог
захрані у сік вири, так і за тих, котри
зинши з правої драми, да их премис-
тизи Бог прошвиди и назад приведе
до Церкви, котра их родзела и прето-
родзела. Понадуєм и тицких своїх вир-
них, да и вони шицки так поби.

Приволюючи на тицких своїх вир-
них зеїнки ласки Божої благословенія
смисло модіїх Христя Спасителя, да
но одне інєдному моїому вирни-
кови дар сік вири.

Книжечки на празник Усікновення 1934.

Ліонізій,
шадуна.

УКРАЇНСКИ ВОПРОС.

Недавно зже могли читати у твоїх, же вони обставили не приводі до церкви са-
мостільності, бо то ще на пізнього грудня, кот-
ри 1919. як мирівних конференціях мали
першу бешеду, а тепер ю маю на рівних до-
гвардіях у Женеві. Шидумськ и руцена були
у шает визумка, як рука в українській ша-
боди та іменів відмінна, а Немецька була и
хіде в терезії стрічкою за предником у Европі.

Медантук увідміни, як то сбачна приста-
брехин: Акі ідея України на візуалізація у Немець-
кій, які ще національна ві станове ток у наї-
меніші мери складя зос принципом «само-
одреявлення народів». Доля України була одре-
зана по принципу праца монгольского. Болі-
шевики були місцевими и буде так, ех ще им
паче.

Ціль тей книжочки як представи 1.) Ца в
Україні и Українці, 2.) да ще видані, які не-
відряди зробити тому великому славянському
народу и то од тих, котри ліпія притоведі-
и «рати на жемі».

Принесшим таїтідасельські слова зе сном
штей хорватської книжочки, котри тих дніх
випала у Затребу, да не видані, які відмінно
лиш у чужі людів о написам народів.

Проф. Лисенко: Україна у тицких жакра-

«Руски Батог» у своїх перший і останній рази, а замаги да будуть меншими, то згачи кілько злів малкі.

4.) На прації слободі роздається посреди в історичному портфоліо, хотій земельників якої є позашані відгодини.

5.) Кожи зем моя вірована, це ти, чо земельник предав зосім ти, по мудрі куповач.

Як видаже підставові добри, які чи най-лу держави землю мої в способності да их их видеду у живеці.

Суботинка стражда 1000 ютра жемін.

Суботинка парушка ініціїв буда барв багата, має 52.000 ютра жемін. По війні гдня жасі жемін остара у Мадярській, а у нас зви-вільо одеса земельна реформа. Тиа земель земів суботинка 1000 ютра жемін за аграрну реформу. Остані земельні пропри-туму, уточн, бо геори, які ма вельки терхи ти як без приходу земів ще годна нечношай.

Покрадли општинську касу.

У Пісторії у Славонії погради ли-позвати яків із інци все виначені каси 108.000 д. Ленова треба жур на лініїкій хіюк, а часу у спічнії розбили. Чуцю, че ре-лар, хоті чути памадську хіну, ніч не чу.

Уроцький цитиць.

У Южній Сербії уроцького року 35.000 жителі догану. Тогочні дніан досі дотрі-бо земля цале лего будо як драгіковіца.

Ліваретно у Сакскій бандовині.

По службей стартінгів забити крійко-го року у липу у Сакскій бандовині 82.000 сасіді, 220 ласиць, 120 ласиць шахі, 47 вовкі, 13 орлі, 700 білохвості, 20 лелін. Преход індо-ва виконан 4 км. занірі після 3 днін, що земів ще 3000 днів.

Брег виврацел желеznіш.

На рівні Сарків-Вишеград, у өлекій садаць не єсли і свадбу не відмін, коп-жита не з преходом, то пречиста від'єнція; при баш тода преходом. Брег спаць в теку-

Конференція за таріонію у Београді.

У Београду не трохій кілька місяців кон-ференція за таріонію, за якої присутні делегати велих держав. Земельнік пред-тей конференції предложил за початок зем-левідмінні топографії:

1.) Треба розумію ограничіні (желізни) хімічними у землевідмінні;

2.) Тож треба отримати і точно підніжні, кильо не земі вже шад, бо не од підніжні жита не з преходом, то пречиста від'єнція;

3.) Організація земельні кредит, де, стігу, як локомотиву і ютий терхонік загови земельник може достаць підхіжку за пічей ро-ручкою до річки Дрини.

— А чий ти гускуту, що засіх як драже кіркі? На койко не одслонїш? Я засіх-го земі відергле по корію.

— О, як же іде білець, я не сечет розтаргац!

— А ти чий же зем таки?

— Я називаю Ільківського, але мац' хора та я жуточім подувінкох сасіді, які не кусаю, а ви же вони бікуют!

— Та дас би я тібе бізіл! Ще же виши?

— Озови начин та місто звалісу.

— Губай земну, як таїчілів вохом!

Помни ведро.

— А хто же подувінок варе?

— Мац' варена, бо я ѹщі ке зінам, а Ган-ча і Сенка вони жінки зіломні.

— Та'к як хора, так ѹщі корчи та сту-жи на лавах! Але я за яко інших проблем, ...

— Палія, які щи міг роботи?

— Ви не знаєте, та престо така гутарине. Ноак, звітати не маєши, які я розумію. Я «Оренсане» вони пали. ... Женів розуміє ло-пінтрела на Семенку, а вони учинив. За їх-бенка не єс, а вони ѹважають себе і в рукахих, як да му покінити рука.

Три дні потім.

На пітред хібішіль Семенко і шестри-тка, а помедай віна кінську в засідочіком. Коло-ніх місочіса з пакованінняма, отуркни и хлебі-бях. На поясілі лезін мілі Семенко після подіїи означай бу шестришком.

Наєдане ще и цихо підлеце, я и одне-щеш Василька до баби. Опідіків, що, да-му ще підлеціє єї райо и віділацію, а на ве-черу сам прида.

— Семенку, як засіх дзейць!

— Я думай, як єси сіналі. Опідіків воні да-вали засімнай води я того холата. А Сенка с-така, як узькущела до неї, яко я ю небін и візок оц'їв. Свіде?

— Не, сірим, дзетка жобо!

А піндреще які мамо, сідзіть да-яде и щичку, ці дикаровані, юз-ея біс ѿц-ці, учергів-да-закорук і засідочік. Але я мамо, я ні-зна, хеці треба даваць...

Мац' політареза з величім, більшими очима за скійого скіка. Бездіо смутку, щи-док якіль и бесіднінг страх алучела не відно, як своих поквазили ще два балін сінав, скунціле-ше на їїці и засідочік...

Семенку не відчуваць — але не зрозумял-к і павіл ще.

И опід рако ѹвді мінуу, цілікд і зосілі-ку до уловінніх білі. Заплачани вінчі косу и лопот.

УЖ ЄЩІОЛРУСКИ КАЛЕНДАР

Того року утворило єще РНПД-ро да-це да в времіні від «Руски Календар», але и да багату інформацію і відповідь рускому народу.

Календар наявекши од лотерашіх. Веєйт як 40 писаців участвує у писа-ні від рускій народ.

Од неділі може дестац у кождім парохіальнікі аванії.

Ма 296 білк.

ЦІНА МУ ДСМ 10 дин.

Батогашка ронітівниця.

Руски «наученіє» Szakacs o «Батогу».

— Презашли зме, як єще величина «високоучесни» батогашкого «наученіка» уж давні трі-указка. У 43. числу «Настави», од 26. II. 1922. року А Szakacs — наречений Сакачев — писа-ні слідуюче: «... докета с єдін бензіда под написом „Руски Батог“ (батька) ...»

Як відоме «наученіє» Szakacs пото-проко-вав « нашим братом Сербом, як „батог“ то „батог“». Й іншо люді, котрі не були більше місці Сербії знаю, що «батог» то до серб-ськ «бог», як «Сантіна» до нації бішери значи «папіца». Чи Szakacs не знає тоді по руски, чи по сербски, інд так потолковал значеніїх своїх власних писем? Більше сктурнє: як єще він із земів того позиція на чесці батогашкому «наученіку» Szakacsu — Са-кічеву, бо руски біи мінус авіації, по-наке пін-я, як в Русі в то по то яки, але величина Рус, а сербія бі ти же думна земці, бо сим-ше яків, які звершили сербську націю.

Русин.

Хто на право? — Діво Андрій писа-и письмів, що нас Австро-Італія з хундуках прі-місця на увію. Славні «історії» Ніколої Д. Олеаріус думає цимак: «уміччене и долицеві високості народу у Галичині предложеніе було я ін наслідниках країн Яселях до присо-единенія Галичини под австро-італійську владу року 1772». Докде сіді дужа, що так

— Вініл засідочко и вініл.

— Семенку, як білі не давалі чакохі бу шестришком і бранішом! Чути? Во чакохі вілі буде білі, од столяре одлігах и били хо-мульки які не да.

— Я та підам, та іноземі булзем угуріці. — Інч не поможі, гинні мій пойманий. Як вирпинаць, що білі не любили меда-соду бара, бара, ...

— Кед я будем іслуціц та будем якіни, веї іх вілі дам, я будем кашеїт подішил до якіх приходянці!

— Семенку, як білі поведі якіни це мац-наказованій, що білі вас любіт ...

— Білі, магіц, колачи, ...

— Плінтай Василькови лай не вілан!

Семенку візягай засідочко, але коли-ківся не знає. А май утарлі сюзі уста и запінізала.

У слабим, відрихіннім гласу міліваша ще яй луша и почикушко відрази ін дасци и біч-кала их. Словя цікі, нейкі, гутереди, же не клінове ліце розігло по пустям коло и як-то що уж позбірши не горен и пігда вони ўж із земеліють.

Приготував: Ірицій І.

